

Ἡ Σύνοδος τῶν Ἑλλήνων ἱατρῶν.

Τὴν παραβῆσαν Τρίτην, κατὰ τὴν 10 π. μ., ἤρξαντο αἱ συνεδριάσεις τῆς Συνόδου τῶν Ἑλλήνων ἱατρῶν ἐν τῇ ἐπὶ τοῦτο ὁρισθεῖσῃ καὶ διακηρυχθεισῇ αἰθούσῃ τοῦ θ-φθαλμιατρείου. Ἐκτὸν καὶ παντῆγοντα ἱατροὶ ἐκ τῆ τοῦ ἰατρικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ ἐπιλέχον τὴν εἰρημένην αἰθουσαν. Τὴν ἐγκορὴν ταύτην τῆς Συνόδου τῶν ἱατρῶν ἐτίμησαν ὁ πρόεδρος τῆς ἱεράς Συνόδου, ὡς πρόεδρος τοῦ ὀφθαλμιατρείου, ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς, ὁ ὑπουργὸς τῆς παιδείας κ. Λομβάρδος, ὁ τῶν οικονομικῶν κ. Καλλιγᾶς, ὁ τῶν κληρικῶν κ. Ρούφος, ὁ πρῶτανε, οἱ διευθυνταὶ τῆς γαλλικῆς καὶ γερμανικῆς σχολῆς καὶ ὁ πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου.

Ἀμὰ δὲ ὡς ὁρίσθη καὶ ἕκαστος τῶν κεκλημένων ἔλαβε τὴν θέσιν του, ὁ πρόεδρος κ. Ἀναγνωστάκης λαβὼν τὸν λόγον ἀνέπτυξε τὸν σκοπὸν τοῦ Συνεδρίου μετὰ πολλῆς καλλιπερίας καὶ δυνάμεως, πολλὰκις ζωηρῶς χειροκροτηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου. Αἱ ἐπιστημονικαὶ Σύνοδοι στρέφονται ἐπὶ βέβαιον ὄχι μόνον, εἶπε, διότι εἰσὶν ὀμηγύρεις πυκναὶ συναδελφῶν, ἀνακοινουμένων ἀλλήλοις τὰ πρόϊόντα τῆς ἐπιστημονικῆς αὐτῶν δραστηριότητος καὶ διασκεπτομένων ἀπὸ κοινοῦ περὶ τῶν τρόπων, καθ' οὓς εἶνε δυνατόν νὰ τελειοποιηθῶσι. Νόμος αὐτῶν εἶνε ἡ ἰσότης, σύνθημα ἡ πρόοδος. Δὲν ἐκδίδουσιν ἀποφάσεις, δὲν ἀπονέμουντι δάφνας. Ἐκ τῶν ἐργατικῶν τούτων οὐλῶν ἕκαστος ἐπιστρέφει ἀποκομίζων περτωτισμένην, ἀλλ' ἀκεραίαν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ πράττειν καὶ τὴν αὐτονομίαν τῶν πεποιθήσεων. Τοιαῦτα ὁ χαρακτήρ καὶ τὸ ἐπιχρῶμα τῆς Συνόδου, δι' ἣν ὅμᾳς ἐκαλέσαμεν, καὶ συνεχόμεθα ὡς ἐργάται τῆς ἐπιστήμης, ἄνευ ἀξιώσεως, ἄνευ θορύβου, μίαν μόνον ἔχοντες ἀξίωσιν ἀνεπίδεικτον, ὅτι ζητοῦμεν εὐκρινῶς τὴν ἀλήθειαν. Ἐδῶ δὲν ὑπάρχουσι διαφάσεις οὐδὲ δεσποζουσιν αὐθεντία.

Ἐν περιλήψει τοιοῦτος ὁ λόγος τοῦ κ. Ἀναγνωστάκη, ὃν χειροκρότησαν οἱ παρευριστάς ἐνθουσιωδῶς. Μετὰ τοῦτο ὁ δῆμαρχος Ἀθηναίων κ. Σούτσος, λαβὼν τὴν ἀδειαν τοῦ προέδρου, προσεφωνήσατο τοῖς παρισταμένοις, ὅτι ἡ πρώτη αἰτία δι' αὐτοῦ χαρετίζει τὴν Σύνοδον ταύτην τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐπιστήμης, ὡς ἀρετηρικῶν πνευματικῶν ἀγώνων σπουδαιωτέρων καὶ ἀφορμῆν στενωτέρου συνδέσμου τοῦ ἑλληνικοῦ.

Ἀφοῦ δὲ καὶ πολλὰ ἄλλα περὶ τοῦ σκοποῦ τοῦ συνεδρίου τοῦτο εἶπεν, ἐξέφρασεν ἐπὶ τέλους τὴν χαρὰν αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοιοῦτου ἔργου, εἰπὼν, ὅτι ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων πρὸς τιμὴν τοῦ συνεδρίου θὰ φωτίσῃ τὴν ἐσπέραν ταύτην τὰ ἀθάνατα μνημεῖα τῆς τέχνης, ὃν τὰ εἰρεπία, λείψανα τοῦ ἑλληνικοῦ μεγαλείου, διακινουσιν ἐπὶ τῇ τέχνῃ καὶ τῇ καλλιθεσίᾳ πηγὴ ἀκένωτος διδασμάτων. Παρεκάλεσε δὲ τὰ μέλη τοῦ συνεδρίου τὴν ἐσπέραν ταύτην νὰ τιμῶσιν διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν τὴν τελευτήν.

Κατόπιν ἐγκοινοῦντο ὡς καλῶς ἔχοντος τοῦ κανονισμοῦ τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου, τῇ προτάσει τοῦ κ. Γ. Στεκούλης, ἱατροῦ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἡ συνέλευσις ἐξελέξατο ὡς ὀριστικὸν πρόεδρον τὸν κ. Α. Ἀναγνωστάκη καὶ ἀντιπρόεδρον τοῦ κ. Γ. Καρμηλιτσαν καὶ Κατζημυχάλην, γενικὸν δὲ γραμματέα τὸν κ. Ν. Μακκῆν.

Εἶτα ὁ κ. Ἀναγνωστάκης πρότεινεν, ἵνα ὡς ἐπίτιμοι ἀντιπρόεδροι παρακαθίσθωσιν οἱ εἰς τῆς Ἀνατολῆς προσελθόντες διακεκριμένοι ἱατροὶ κκ. Ζημπάκος, ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, Καλλιγᾶς καὶ Λάτρης ἐκ Συρίας, ὡς εἰσὶκοὶ δὲ γραμματεῖς οἱ κκ. Στεκούλης, Γιουβάνωφ καὶ Χ. Γ. Ράλλης.

Κατόπιν ὁ κ. πρόεδρος πρότεινεν, ἵνα ἐκλεγθῇ ἐπίτιμος πρόεδρος ὁ ἐπὶ τῆς παιδείας ὑπουργὸς καὶ ἱατρός κ. Κωνσταντῖνος Λομβάρδος. Ἡ συνέλευσις διὰ χειροκροτήσεων καὶ ἐπευφημιῶν ἐνέκρινε τὴν πρότασιν ταύτην.

Ὅπως καταρτισθέντος τοῦ σώματος, πρῶτος ὠμίλησεν ὁ ἐπίτιμος ἀντιπρόεδρος κ. Λάτρης ἐν ἐκτάσει, περὶ τῶν μεταλλικῶν ὀδόντων τῆς Ἑλληνικῆς χερσονήσου, ὡς καὶ τῆς ἱατρικῆς αὐτῶν δυνάμεως. ἄτινα εὔρεσεν κατὰ πολλὰ ὀφελιμώτερα πολλῶν τῆς Εὐρώπης, καθόσον σπουδαίως, ὡς ἐκ τῆς πείρας ἐξάγεται, ὠφελοῦσιν εἰς τοὺς ρευματισμοὺς καὶ

ἄλλα νευρικὰ νοσήματα. Μετὰ τοῦτο δὲ κ. Γ. Ζήφος, ἱατρός ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὠμίλησεν περὶ τῶν παρανόμων γεννήσεων ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἃς εὔρεσεν πολὺ περιορισμένας ἐν συγκρίσει πρὸς ἄλλας μεγαλοπόλεις τῆς Εὐρώπης, τὸ δὲ φαινόμενον τοῦτο ἀποδίδει εἰς τὰς διενεργουμένας ὑπὸ τῶν μαῖων τεχνητὰς ἐκτροπὰς, ὧν ἕνεκεν καὶ πλείστα νοσήματα καὶ ἄλλων ὀργάνων γεννῶνται.

Κατόπιν ὁ κ. Δ. Ζημπάκος ἀνέγνω πραγματεῖαν περὶ μορφωτισμοῦ κατακρίνας ὀρθοτάτα τὴν κατάχρησιν τῆς δι' ὀδοδότην ἐνέσεως μορφίνης, καθόσον ἐκ τούτων ἄττητον ἢ βράδιον ἐπέρχεται: δηλητηρίασις καὶ ἀνέπτυξεν μετὰ θαυμασίας δυνάμεως τὰ συμπτώματα τῆς χρονίας διὰ μορφίνης δηλητηρίασεως λαμβανούσης τὸν τόπον τῆς μονομανίας.

Εἶτα ὁ κ. Στεκούλης ἀνέπτυξε τὰ συμπτώματα τῆς ἀποχῆς τῆς μορφίνης, ἄνευ τῆς ὁποίας ἐπέρχονται ἀποτελέσματα ὡς ἐπὶ δηλητηρίασεως.

Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου ἠγέρθη ἱκανὴ συζήτησις, μετ' ἣν ὁ κ. Πίσας, ἐκ Καΐρου, ἀνέγνω πραγματεῖαν τῶν συνήθως ἀπαντώντων ἐν Αἰγύπτῳ νοσημάτων, αὐτῶ δὲ ἐληξεν ἡ πρώτη συνεδρίασις.

Τὴν ἐσπέραν κατὰ τὰ ὁρισθέντα, τῇ ἐπιμελείᾳ τοῦ Δήμου ἐφωταγωγῆθη λαμπρῶς, ἡ Ἀκρόπολις καὶ τὰ ἐν αὐτῇ μνημεῖα τῆς ἀρχαίας τέχνης, πρὸς τιμὴν τῶν πολλαχόθεν ἀρικομένων ἱατρῶν ἵνα μετὰσχῶσι τῆς Συνόδου.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐπιστήμη, Καλλιτεχνία.

Τῆς Ἀθηναϊκῆς τοῦ Φερδινάνδου Γρηγοροβίου, ἡ ἀργόμεθα σήμερον δημοσιεύοντες τὴν μετάφρασιν, ἐγένοντο ἤδη ἐν Γερμανίᾳ δύο ἐκδόσεις ἐντὸς βραχέος χρόνου ἐξαντληθεῖσαι, ἐπικρατεῖ δὲ καὶ τρίτη ἐκδοσις αὐτῆς. Ἐδομολογῆθ' ἔτι ἤδη ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ τοῦ κ. Ραφαὴλ Μαρίانو καὶ ἰταλικῆς μετάφρασις, περιέχουσα καὶ τινὰς ἐπινοουθῶσιν τοῦ συγγραφέως. Ταῦτας καθ' ὅσον εἶνε δυνατόν θὰ λάβῃ ὁ π' ὄψεαι καὶ ὁ ἡμέτερος μεταφραστὴς, καίτοι ἡ μετάφρασις αὐτοῦ ἐπεδόθη ἡμῖν ἑτοιμῶς ἤδη πρὸ καιροῦ.

Ἐν Ῥώμῃ ἐγένετο τελευτατὸν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ Ἐπιτροπῆς ἡ κρίσις ἐπὶ τῶν ὑποβληθέντων προτύπων διὰ τὸ ἀνεγερθῆσθαι μνημεῖον εἰς τὸν Βίκτωρα Ἐμμανουήλ.

Καθὼ εἶχεν ὁρίσθη τρεῖς εἰσι τὰ ἀπονεμηθέντα βραβεῖα. Καὶ τὸ μὲν πρῶτον, ἐκ φράγκων 50,000, ἀνεμνηθῆεν εἰς τὸν κ. Ἐρρίκον Νέπολ, σπουδάζοντα ἐν Ῥώμῃ δαπάνη τῆς γαλλικῆς Ἀκαδημίας τῶν τεχνῶν. Τὸ δεύτερον ἐκ 30,000 φράγκων ἔλαβε τὸ σχέδιον ὅπερ ὑπέβαλον οἱ Ἴταλοι Ettore Ferrari καὶ Pio Picentini. Τὰς δὲ τρίτου, ἐκ φράγκων 20,000, ἤξιώθη ὁ κ. Stefano Galatti.

Ὁ τὸ πρῶτον ἄθλον λαβὼν ἄλλος καλλιτέχνης εὐρίσκατο πέρυσιν ἐν Ἑλλάδι, ἔνθα ἔκαμε ἀξιόλογον ἔργασίαν περὶ Ὀμήλου.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἀπέδωκεν ἄσπι ἡ γνωστὴ μυθιστοριογράφος κόμισσα Rosine Lytton-Bulwer, σύζυγος τοῦ πρῶ δεκαετίας ἀποβιώσαντος οὗ ἤττον διασέμου Ἀγγλοῦ μυθιστοριογράφου Edward Bulwer-Lytton, τοῦ συγγραφέως τῶν Ἐτελευταίων ἡμερῶν τῆς Πομπηίας.

Τὰ ἐν Ἑλθεσίᾳ ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῶν σχολείων ἀποτελούμενα τάγματα δὲν ἐξακολουθεῖ μόνον περὶ τὸν χειρισμὸν τοῦ ὄπλου ἀλλὰ καὶ τοῦ πυροβόλου.

Ἐνεκα τούτου κατασκευάσθησαν τελευτατῶν πυροβόλα τῶν 6 χιλιόμετρων ὀρειχάλκινα καὶ ὀπισθογεμῆ, δι' ὧν ἐφωδίσθησαν τὰ πλείστα τῶν ἐπαρχιακῶν σχολείων τῆς Βέρνης τῆς Βίλης καὶ τῆς Αὐστρίας.

Κατὰ τὰ γενόμενα δὲ ἐσχάτως ἐν Βριέννῃ γυνάμεια πυροβολικοῦ καθ' ἃ οἱ νεαροὶ πυροβολοῦνται οἱ ἔχοντες ἡλικίαν ἀπὸ 12—15 ἔτων ἐσχόπευσαν ἀπὸ ἀποστάσεως 500 μέχρις 700 μέτρων, ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ παρευθιθέντες ἀνωμολόγησαν τὴν ἐπιτυχὴ εὐθουλοῦσαν τῶν σκοπευτῶν.

Ἀφίκοντο ἐνταῦθα, χάριν ἀρχαιολογικῶν μελετῶν τρεῖς Ῥώσοι περιηγηταί, ὁ πρίγκιψ Ἀμπαμίλεξ, φιλόλογος, ὁ κ. Πράχσοβ, ἀρχαιολόγος, καὶ ὁ κ. Παλιάνωφ ζωγράφος. Οἱ περιηγηταὶ οὗτοι ἐπιστρέφουσιν ἐκ Συρίας, ὅθεν ἐξέβραμον μέχρι τῶν ἄρειπῶν τῆς Παλμύρας, ὅπου ἤ-

μοίρασαν ἢ ἀνακαλύψωσι λίαν ἐνδιαφέρουσαν ἐπιγραφὴν δι-
γλωσσον, ἢ τοι εἰς γλῶσσαν ἑλληνικὴν καὶ εἰς γλῶσσαν παλ-
μυραϊκὴν. Ὡς γνωστόν, ἡ Παλμύρα ὑπῆρξεν πόλις περιφανὴς
τῆς ἀρχαίας Συρίας, σὺνδύεται δὲ ταύτης λαμπρὰ ἱερίαια.

Ἀπετέλει δὲ μετὰ τῆς περιουσίας μικρὰν ἡγεμονίαν, ἢ τὴν
προσηρτήθη τῇ Ῥωμαϊκῇ αὐτοκρατορίᾳ ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς
γ' μετὰ Χριστὸν ἑκατονταετηρίδος. Οἱ κάτοικοι τῆς Παλ-
μύρας ἦσαν φυλῆς Σιμιτικῆς, ἢ τοι συγγενεοὺς τῶν Ἀρβίων
καὶ τῶν Ἑβραίων, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ἐπομένως μεγάλην
ἔχει ἀναλογίαν πρὸς τὴν ἀραβικὴν καὶ τὴν ἑβραϊκὴν. Ἡ
παλμυραϊκὴ γλῶσσα εἶναι ἐν μέρει γνωστὴ ἐκ τῶν μέγρι-
τοῦδε ἀνακαλυφθεῖσάν ἐπιγραφῶν. Ἡ παρὰ τῶν Ῥώσων
περιηγητῶν ἀνακαλυφθεῖσα ἀνάγεται εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ
Ἀδριανοῦ καὶ φέρει τὴν χρονολογίαν τοῦ 137 ἔτους μετὰ
Χριστόν. Εἶναι δὲ αὐτὴ τελωνιακὴ διατίμησις ἀφορώσα εἰς
τὰ τελωνιακὰ τέλη τὰ εἰσπρακτέα ἐπὶ τῶν ἐν Παλμύρᾳ εἰ-
σερχομένων καὶ ἐξ αὐτῆς ἐξερχόμενων ἐμπορευμάτων. Ἡ
ἐν λόγῳ ἐπιγραφῇ μεγάλην φαίνεται ἔχουσα ἀξίαν διὰ τὴν
ἐπισημοσύνην τῶν ἀρχαίων Σιμιτικῶν γλωσσῶν, καθόσον εἶ-
ναι ἡ μεγαλειότερα εἰς παλμυραϊκὴν ἢ ἀραβικὴν γλῶσσαν
γνωστὴ ἐπιγραφὴ, καὶ διὰ τὰς λίαν ἐνδιαφερούσας πληρο-
φορίας, αἱ παρέχει περὶ τῆς τότε, κατὰ τὰς χώρας ἐκεῖνας,
ἐμπορικῆς κινήσεως. Ἄλλ' ἀξίον σημειώσεως εἶναι καὶ τού-
το, ὅτι ἐκ τῆς ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς καταφανὴς γίνεται ἡ
διάδοσις τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης μεταξὺ καὶ αὐτῶν τῶν Σι-
μιτικῶν φυλῶν τῆς ἐρήμου, αἵτινες ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας οὐ
μόνον ἤνοιον καὶ ἐλάλουν αὐτῆν, ἀλλὰ καὶ ἐχρῶντο αὐτῇ
πολλάκις ὡς γλῶσση ἐπισημῶν.

— Ἐν ταῖς ἐν Ἐπιδαύρῳ ἐνεργουμέναις ἀνασκαφαῖς τῆς
ἀρχαιολογικῆς ἐταιρείας εὐρέθησαν, κατὰ τηλεγράφημα τοῦ
διευθυνόντος αὐτῆς κ. Καθδάδα, δύο Ῥωμαϊκῆς ἐργασίας
ἀγάλματα, ὧν τὸ μὲν εἰκονίζει τὸν Ἀσκληπιόν, τὸ δὲ τὴν
Ἰγίαιαν. Οὕτως ἐν τῇ ἀνασκαφῇ τοῦ θεάτρου εὐρέθησαν μέ-
γρι τοῦδε πέντε ἀγάλματα. Κατὰ τὸ παρὸν ἀνασκάπτεται
ἡ σκηνὴ τοῦ θεάτρου· ὕστερον δὲ θὰ ἀνασκαφῇ καὶ ὁ ἱερός
περίβολος πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ καὶ ἄλ-
λων ἐπισημῶν οἰκοδομημάτων.

— Τυχαίως ἀνεκαλύφθη ὑπὸ γεωργοῦ τινος ἐν τῇ ἀρ-
χαίᾳ Μαντινείᾳ ἀγάλμα παριστῶν ἄνδρα, ὠραίας τέχνης
καὶ ἀρχαίας ἐποχῆς. Ἐγεῖ κεκομμένη τὴν δεξιάν χειρὰ
κατὰ τὸν ὄμων καὶ τὴν ἀριστερὰν κατὰ τὸν ἀγκῶνα· ἐπί-
σης τὸν ἀριστερὸν πόδα εἰς τὸ μέσον τοῦ μηροῦ καὶ τὸν δε-
ξιῶν κατὰ τὸ γόνυ. Μόνον ἡ ἄρις εἶναι ἐξηφανισμένη.

— Ἐξεδόθησαν ἄρτι τὰ ἐξῆς βιβλία:

Ἰπὸ τοῦ καθηγητοῦ ἐν τῷ ἡμετέρῳ Ἑθνικῷ Πανεπιστη-
μίῳ κ. Γ. Καραμήττα πραγματεία «Περὶ ἐλώδους αἰμο-
σφαιρινοῦρικού πυρετοῦ».

Ἰπὸ τοῦ κ. Ν. Γ. Μοσχολάκη ἡ ἐπὶ ὑψηλῆς διατριβῆς
τοῦ ἡ ἀφορώσα «Τὸ ἐν Ἑλλάδι δημόσιον δίκαιον ἐπὶ τουρ-
κοκρατίας».

Ἰπὸ τοῦ ἐν Κερκύρᾳ ἐφέτου Α. Θεοδορίδου φυλλάδιον
ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἐν βλέμμα ἐπὶ τῆς ἰσχυοῦσης φορο-
λογίας».

Ἰπὸ τοῦ κ. Κ. Ν. Παππαμυχαλοπούλου ἔτερον ὑπὸ τὸν
τίτλον «Ἐντυπώσεις ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Βῶλον».

Ἰπὸ τοῦ κ. Α. Κωνσταντινίδου τὸ ἐ τεύχος τοῦ συγγράμ-
ματος αὐτοῦ τοῦ ἐπιγραφομένου «Ταμεῖον ἐπιστημονικῶν
γνωσέων».

Ἰπὸ τῶν κκ. Δ. Τ. Ταρπακοπούλου καὶ Ι. Δ. Κατσάρη
«Πρῶται βοήθειαι εἰς τοὺς δηλητηριαζομένους, ἀσφυκτικούς,
τραυματίας καὶ αἰφνιδίως νοσοῦντας» μετάφρασις τοῦ ὁμο-
νόμου ἔργου τοῦ E. Ferrand.

Ἰπὸ τοῦ κ. Μαρτινέλλη ἡ ποιηθεῖσα «Ὡδὴ εἰς τὸν θά-
νατον τοῦ Κανάρη».

Ἰπὸ τοῦ κ. Α. Γ. Σκαλίδου τὰ τοῦ «Λουκιανῶς Σχομο-
σάτειος ἄπαντα» μεταγλωττισμένα εἰς τὴν καθωμιλημένην.

Ἀγγέλλεται ἡ προσεχὴς ἔκδοσις ὑπὸ τοῦ κ. Ν. Δημαρᾶ
τοῦ β' μέρους τῆς «Νομικῆς ἐπιστήμης τοῦ καθημερινῶ βί-
ου» ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν «Ἀδύσεις», ὑπὸ δὲ τοῦ ἱατροῦ κ. Δ.
Α. Χ. Κώστα μετάφρασις τῆς «Ἱατροδικαστικῆς τοῦ La-
taud».

Ἐξεδόθησαν κατ' αὐτὰς ἑνταυθα τρεῖς νέα εφημερίδες
ὑπὸ τοῦ ἐξῆς τίτλους: «Ἥλιος», «Ἀμερόληπτος» καὶ «Ἐρ-
μῆς». Ἐν Σύρῳ ἔτερα ὑπὸ τὸν τίτλον «Φερικύδης». Ἀγ-
γέλλεται δὲ ἡ ἐπανάληψις τῆς «Μερίμνης» καὶ ἡ προσεχὴς

ἔκδοσις ἐν Μεσσηνίᾳ τῆς Σικελίας ἑλληνικῆς εφημερίδος πο-
λιτικῆς, ἐμπορικῆς καὶ φιλολογικῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Ὁ Φά-
ρος τῆς Μεσσηνίας».

BIBLIA

2541. Ἔστι. Ἐκδόσται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ζ'. Τε-
μος II', 11 Ἀπριλίου 1882. Ἀριθ. 328 (276). Λεπτὰ 25.
Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἐστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6.
4", σελ. 16. Περιεχόμενα: Φερδινάνδος Γρηγορό-
διος. — Ἀθηναῖς (Ἱστορικὸν διήγημα Φερδ. Γρηγοροῦ.
Μετάφρ. Σπ. Η. Λάμπρου). — Περὶ τοῦ ἐν Αἰτωλικῇ γεω-
λογικοῦ φαινομένου. — Ἡ Δεσποινὴς Λασεγλιέρ (Μυθιστορία
Ἰουλίου Σανδῶ. Μετάφρ. Ἀρσινόης Γ. Παππαδοπούλου). —
Οἱ μαργαρίται. — Ὁ Μάρτης (ποίησις ὑπὸ Γ. Βιζυηνοῦ). —
Δάνειον πνεύμα. — Ἀληθεῖαι. — Σημειώσεις. — Ἰγιστιή.

2542. οἱ Πέρσαι τοῦ Αἰσχύλου. Ἐκ τοῦ συγγράμα-
τος τοῦ Paul de Saint-Victor «Les deux masques». Με-
τάφρασις Ἀγτωνίου Μηλιαράκη. Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ τυ-
πογραφείου τῆς «Ἐνώσεως» 1882. Εἰς μικρὸν 8", σελ. 56.
[Τὸ μικρὸν τοῦτο φυλλάδιον περιέχει, ὡς ἐκ τοῦ τίτλου ἐμ-
φανίζεται, ἀνάγνωσιν μίαν τῶν τραγωδιῶν τοῦ Αἰσχύλου, με-
λέτην ἐπὶ τοῦ δαιμονίου δραματοῦργου καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ
ἑλληνικοῦ θεάτρου τοῦ διασημοῦ Paul de Saint-Victor. Ὁ
κ. Μηλιαράκης ἠθέλησε διὰ τῆς μετάφρασεως ταύτης νὰ
δώσῃ δείγμα τοῦ τρόπου καθ' ὃν πραγματεύεται τὸ θέμα
τοῦ ὁ γάλλος συγγραφεὺς, κατ' ὁμοίωσιν δὲ νὰ μεταγγίσῃ εἰς
τὴν ἑλληνικὴν τὸ ἀνηθρότατον τοῦ πρωτοτύπου συγγραφῆς
ῦψος, διὰ τὸ ὅποσον καὶ θεωρεῖται εἰς τοὺς ἀρίστους περὶ
συγγραφέων τῆς Γαλλίας. Τὸ θέμα εἶναι καθαρῶς φιλολογικόν
καὶ πιστεύομεν ὅτι εὐχαρίστως θέλει ἀναγνωσθῆ παρὰ παν-
τός λογίου, ἀφοῦ μάλιστα πρόκειται καὶ περὶ τῆς τραγω-
δίας ἐν ἣ κυρίως διαλάμπει τὸ περὶ ἐλευθερίας φρόνημα τοῦ
ποιητοῦ].

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1644.

Τὸ πρῶτον τ' εἶμαι μαρτυρεῖ, τὸ δεῦτερον ἀρνεῖται.
Ἀμφοτέρω ἐνούμενα
Ἀνήκουν ἴς τὰ πωλούμενα
Ὅστις δὲν μ' ἔχει: μισθὸς παντοῦ περιφρονεῖται.

1645.

Λημῶδες
Ποῖο εἶν' ἐκείνο τὸ πρᾶμμα
ποῦ ἴμπαινει σὲ κάθε πρᾶμμα.

1646.

Γρίφος
Ν Ν Σ
Ν Ν Σ
Ν Ν Σ

1647.

Κυβόλεξον πρὸς συμπλήρωσιν.
. Ρ
. Ο
Ρ Ο Ι Α
. Α

ΛΥΣΕΙΣ

1642.

Γ λ α ὖ κ η. (Ἡ λύσις αὕτη εὐρίσκειται ἀφαιρουμένου ἐνός
ἐκάστου τῶν παραγόντων τοῦ ἀφαιρετέου ἀπὸ τῶν τοῦ α-
φαιρετέου).

1643.

Μ α τ θ α ἰ ο ς.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ

7 Ἀπριλίου 1882 ΑΘΗΝΩΝ 7 Ἀπριλίου 1882

Table with financial data including columns for Δάνεια τῆς κυβερνήσεως, Ἱστορικά καταστήματα, Συναλλαγματα, Νομίσματα, Παρατηρήσεις, and Τόκος προεξοφλήσεως.

Table with financial data including columns for Δάνεια τῆς κυβερνήσεως, Ἱστορικά καταστήματα, Συναλλαγματα, Νομίσματα, Παρατηρήσεις, and Τόκος προεξοφλήσεως.

Ἀλληλογραφία τῆς Ἐστίας.
κ. Θ. Δ. Ρ. Ἀθήνας. Σὰς εὐχαριστοῦμεν. Τὰ ἐπιτυχέ-
στερα θέλωμεν δημοσιεύσει εἰς προσεχῆ φύλλα. — Κ υ ρ
ί ο ς Ε* * Λ' Abbé Constantin' par Ludovic Halévy.
Ἡ μυθιστορία αὕτη, ἧς τὴν ἀνάγνωσιν συνιστῶμεν ὄντι,
ἐδημοσιεύθη πρὸ μικροῦ ἐν τῇ «Ἐπιθεωρήσει τῶν Δύο
Κόσμων», ἐξεδόθη δὲ καὶ ἐν ἰδιαιτέρῳ τεύχει καὶ ἔσθεν
ἐντός ὀλίγων ἡμερῶν δώδεκα ἔκδοσις. Περὶ αὐτῆς γρά-
φει ἡ «Βρετανικὴ Ἐπιθεωρήσις» (τεύχ. Μαρτίου 1882):
«L'Abbé Constantin' rapelle les meilleurs romans
de la littérature anglaise; c'est un livre de bon ton
et de bonne compagnie qu' on peut laisser entre
toutes les mains. — Μετάφρασις τοῦ καλλίστου τούτου
ἔργου θέλει δημοσιεύσει ἡ «Ἐστία» τοῦ αὐτοῦ δὲ συγ-
γραφέως χαριέστατον ἔργον, τὸν «Γάμον ἐξ ἔρωτος» πα-
ρέχον ἐν τούτῳ ἀναγνώστας ἡμῶν, εἰς τὰ δύο προσεχῆ
φύλλα τῆς «Ἐστίας». — κ. Μ. Ε. Ἀθήνας. Τοῦναντίον
ἡμεῖς φοβούμεθα μὴ συμβῆ τὸ ἀντίθετον, κατὰ τὸ ἀρ-
χαιὸν λόγιον: «ὅπου ἱατροὶ πολλοὶ ἐκεῖ καὶ πολλὰ
νόσος». Ἡδὴ μάλιστα εὐφυῆς τις ἔκαμε τὴν παρατήρη-
σιν ὅτι ἀφ' οὗτο συνέρρυσεν ἐδῶ τὸ πλεθὸς τῶν ἱατρῶν,
ἐπαρθητῶς ἠλαττώθησαν τὰ νοσήματα εἰς τὰς ἐπαρ-
χίας. — κ. Δ. Β. Ἀλεξάνδρεια. Τὸ ζητηθὲν βιβλίον καὶ
ἐπιστολὴν ἡμῶν ἔχετε ταχυδρομικῶς. — κ. Χ. Π. Μεσο-
λόγγιον. Ἐλήφθησαν. Τὰ ζητηθέντα βιβλία θέλωμεν σὰς
ἀποστέλει συνωδὰ τῇ ἐντολῇ σας. — κ. Κ. Δ. Κ. Πάτρας.
Ἐλήφθησαν. Ἐλήφθη φροντίς διὰ τὴν ἔγκαιρον ἀνανέω-
σιν τῆς συνδρομῆς μετὰ τοῦ σημερινοῦ βιβλίου. —
Κτ' Ν. Πειραιᾶ. Κατὰ τὸ Ἀγγλικὸν σύστημα, τὸ καὶ ὀρ-
θότερον, ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ ὑπηρετοῦνται πρῶτοι,

τελευταία δὲ ἡ παιδαγωγός, ἀλλὰ πάντοτε πρὸ
τῶν μαθητῶν τῆς. — κ. Ε. Π. Λάρισα. Ἡ ἀπο-
στολὴ τοῦ φύλλου ἤρξατο. Παρακαλεῖσθε νὰ ἀποστεί-
λητε ἐτι λεπτὰ 65 πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀντιτίμου
τῶν «Κυκλαδικῶν» καὶ ταχυδρ. τέλη. — κ. Σ. Β. Βραβ-
λων. Ταχυδρομικῶς σὰς ἐγγράφωμεν. — Φί λ ο ς τῆς «Ἐ-
στίας». Homme averti est à moitié sauvé, λέγου-
σιν οἱ Γάλλοι. — κ. Γ. Κ. Ἀθήνας. Διατὶ παράδοξον; Ἐν
τῇ νήσῳ Ῥόδῳ, καθ' ἃ γράφει ἡμῖν συνδρομητῆς τῆς
«Ἐστίας», ἡ τοιαύτη παρασκευὴ τοῦ ἱστού τῆς ἀρά-
χνης ὡς φαρμάκου ἀντιπυρετικῶ ἐνὸς πολλοῦ ἡδὴ
γνωστῆ τοῖς κατοίκουσι, οὔτινες ἐν πάσῃ περιστάσει με-
ταχειρίζονται αὐτὴν ἀντὶ κινήσεως. — Τ ρ ι α σ τ ῆ ρ ι.
Σύρον. Καὶ οἱ εὐλογημένοι οἱ Βυζαντινοί; Ἀκούσατε:
Π ρ ὶ ε δ ρ ο ς, Π ρ ω τ ο π ρ ὶ ε δ ρ ο ς, Ἰ π ε ρ π ε ρ
ε δ ρ ο ς, Σ ε β α σ τ ο ὕ π ἔ ρ τ α τ ο ς, Π ρ ω τ ο σ ε β α σ τ ο ς,
Π α ν σ ε β α σ τ ο ς, Π α ν υ π ε ρ σ ε β α σ τ ο ς,
Σ ε β α σ τ ο ὕ π ἔ ρ τ α τ ο ς, Π α ν σ ε β α σ τ ο ὕ
π ἔ ρ τ α τ ο ς, Π α ν υ π ε ρ π ρ ω τ ο σ ε β α
σ τ ο ὕ π ἔ ρ τ α τ ο ς καὶ Ἰ π ε ρ π ρ ω τ ο π α ν
σ ε β α σ τ ο ὕ π ἔ ρ τ α τ ο ς!! — κ. Ν. Π. Θ. Πάτρας.
Τὸ βιβλίον ἀπεστῆλη ταχυδρομικῶς.

Αἱ συνδρομαὶ διευθύνονται ἀπευθείας εἰς Ἀθήνας· Πρὸς
τὴν διεύθυνσιν τῆς «Ἐστίας», ἀποστέλλονται δὲ δι' ἐπι-
ταγῶν, τραπεζικῶν γραμματίων τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς,
ἑλληνικῶν γραμματισμῶν, χρυσοῦ, τραπεζικῶν γραμ-
ματίων τῆς Γαλλικῆς Τραπεζῆς ἢ γαλλικῶν γραματο-
σῆμων. Γραμμάτια τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς καὶ Ῥωμου-
νικὰ χαρτονομίσματα εἰς ἀπαράδεκτα.

ΚΛΗΡΩΣΙΣ ΤΟΥ ΛΑΧΕΙΟΥ ΤΗΣ «ΕΣΤΙΑΣ»

ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ.

Ἐν Ἀθήναις, σήμερον τὴν 4 Ἀπριλίου 1882, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 3 μ.μ., προσκληθέντες παρὰ τῆς διευθύνσεως τοῦ ἐν Ἀθήναις ἐκδομένου περιοδικοῦ συγγράμματος «Ἐστίας», οἱ ὑποφαινόμενοι συνδρομηταὶ αὐτῆς κ. Ἀντώνιος Δαμασκηνός, καθηγητῆς, Μ. Ρικ. Βλαχάκης, δικηγόρος, Ν. Ἀξελός, διδάκτωρ τῆς νομικῆς, Α. Γραμματικὸς, ἰατρός καὶ Ἰω. Βαλαβάνης, τελειόφοιτος, συνήλθομεν ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Ἐστίας» ὅπως παραστῶμεν εἰς τὴν κλήρωσιν τοῦ ἐκ βιβλίων λαχείου τοῦ διοργανωθέντος ὑπὲρ τῶν συνδρομητῶν τοῦ περιοδικοῦ, καθὰ εἶχε προκηρυχθῆ διὰ τῆς «Ἐστίας». Γενομένης δ' ἐξελέξεως τῶν κλήρων καὶ εὐρεθέντων τούτων ἐν πάσῃ τάξει, προέβημεν εἰς τὴν κλήρωσιν τοῦ λαχείου, καθ' ἣν ἐξήχθησαν οἱ ἐπόμενοι δέκα ἀριθμοὶ, καταγραφόμενοι ὧδε κατὰ τὴν τάξιν τῆς κληρώσεως αὐτῶν 866—1000—887—28—771—787—767—216—739—53.

Μετὰ τὴν κλήρωσιν τοῦ λαχείου, παραβολῆς γενομένης τῶν ἐξαχθέντων ἀριθμῶν πρὸς τὸ στέλεχος τοῦ βιβλίου τῶν ἀποδείξεων τῆς «Ἐστίας», εὐρέθησαν ἀνήκοντες οὗτοι εἰς τοὺς ἐπομένους συνδρομητὰς τῆς «Ἐστίας».

Α'	ἀριθ.	866	τῷ συνδρομητῇ Περδικίδῃ Καζαντζῆ (Ἀθηνῶν).
Β'	ἀριθ.	1000	τῇ συνδρομητρίδι Αἰκατερίνῃ Ἐμπεϊρικῆ (Ἄνδρου).
Γ'	ἀριθ.	887	τῷ συνδρομητῇ Α. Χαραλάμπῃ (Ἀθηνῶν).
Δ'	ἀριθ.	28	" Κ. Βικέλα "
Ε'	ἀριθ.	771	" Σ. Περινάκη (Βραζιλίας).
Ζ'	ἀριθ.	787	τῇ συνδρομητρίδι Ναταλ. Σούτσου (Ἀθηνῶν)
Ζ'	ἀριθ.	767	τῷ συνδρομητῇ Κ. Βλαμαζίδῃ (Βραζιλίας)
Η'	ἀριθ.	216	" Γεωργ. Βρούτου (Ἀθηνῶν)
Θ'	ἀριθ.	739	" Ροῖδῃ Παπᾷ "
Ι'	ἀριθ.	53	" Λεων. Χρυσασπάθῃ "

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἀπριλίου 1882.

Ἡ ἐπὶ τῆς κληρώσεως Ἐπιτροπὴ

Μ. Ρικ. Βλαχάκης

Α. Δαμασκηνός

Ἰωακείμ Βαλαβάνης

Α. Γραμματικὸς

Ν. Ἀξελός.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἐστίας»

Γ. Κασδόνης

Θ. Μαγκάκης.

ΣΗΜ. Τὰ εἰς ἕκαστον τῶν ἀνωτέρω κλήρων ἀνήκοντα βιβλία παραδοθήσονται ἐν τῷ γραφείῳ τῆς «Ἐστίας».

LA MODE FRANÇAISE

37 - Rue de Lille, à Paris - 37

Ἐφημερίς τοῦ συρμού εἰκονογραφική.

Ἐπολειφθέντων ὀλίγων ἐτι ἀντιτύπων ἐκ τῶν «Κυκλαδικῶν», ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἐστίας» ὅπως ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς αἰτήσεις πάντων αὐτῆς τῶν συνδρομητῶν, τίθησιν εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῶν καὶ ἄλλο οὐχ ἥττον ἀξιόλογον σύγγραμμα τῆς συγχρόνου ἑλληνικῆς φιλολογίας, τοῦτο δ' ἐστὶν ἡ «Μελέτη ἐπὶ τοῦ βίου τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων» (Μερος Β') τοῦ κ. Ν. Γ. Πολίτου· τὸ σύγγραμμα τοῦτο ἐβραβεύθη ἐνταυθά τε, ἐν τῷ Ῥοδοκανακίῳ Φιλολογικῷ διαγωνισμῷ, καὶ ὑπὸ τοῦ ἐν Παρισίοις Συλλόγου πρὸς ἐνθάρρυνσιν τῶν ἑλληνικῶν σπουδῶν, ἀποτελεῖ δὲ καθ' ἑαυτὸ, καὶ ἄνευ τοῦ Ἀ' μέρους, ἐξαντληθέντος ἤδη, ἐν αὐτοτελῆς ὅλον, καὶ πωλεῖται ἐν τοῖς βιβλιοπωλείοις ἀντιδραχμῶν τεσσαράρων. Οὕτω τοῦ λοιποῦ οἱ συνδρομηταὶ τῆς «Ἐστίας» δύνανται νὰ ἐκλέξωσι τὸ ἀρέσκον αὐτοῖς ἐκ τῶν δύο συγγραμμάτων, τὰ «Κυκλαδικὰ» ἢ τὴν «Μελέτην ἐπὶ τοῦ βίου τῶν νεωτέρων Ἑλλήνων», καὶ τοῦτο δι' ἐν μόνον φράγκον, ἀντὶ τῆς ἀρχικῆς τῶν βιβλίων τιμῆς.

Οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομηταὶ ὀφείλουσι νὰ πέμπωσι μετὰ τοῦ τιμήματος καὶ τὰ ταχυδρομικὰ τέλη, λεπτὰ 30.

Πλὴν τῶν ἀνωτέρω δύο συγγραμμάτων ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἐστίας» παρέχει εἰς τοὺς κ. συνδρομητὰς αὐτῆς καὶ τὰ ἐπόμενα ἐπὶ ταῖς σημειουμέναις τιμαῖς, ὧν ἕκαστη εἶνε τὸ τρίτον τῆς ἀρχικῆς τιμῆς ἕκαστου βιβλίου.

Συνοδ. Ζαμπελίου.

Ἱστορικὰ σκηνογραφήματα . . .	Φρ.	1.20
Ἱταλοελληνικά . . .	"	1.60
Πόθεν ἡ κοινὴ λέξις τραγουδῶ . . .	"	50
Καθίδρουσις πατριαρχείου ἐν Ῥωσσίᾳ . . .	"	50

Α. Ρ. Ραγκαβῆ.

Μεταφράσεις ἑλληνικῶν δραμάτων (Σοφοκλέους Ἀντιγόνη, Ἀριστοφάνους Νεφέλαι, Εἰρήνη, Ὀρνίθες)	Φρ.	1.60
Ὁ γάμος τοῦ Κουτρούλη, κωμῆδία.	"	60

Ἄλεξ. Σούτσου.

Ποιητικὰ ἀπομνημονεύματα . . .	Φρ.	1
--------------------------------	-----	---

ΕΞΕΛΟΘΗ ΑΡΤΙ

ΕΥΦΡΟΣΥΝΗ

Δράμα εἰς πράξεις 5

Α. Ν. ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗ

Φρ. 3 1/2.